ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7623
ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937

Σελήνη 4 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 6.40 Δύσις 6.29.
Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου Θεοῦ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΑΘΙΣΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΤΩ ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ

ΕΠΙΘΑΝΘΕΝ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ κ. ΧΡ. ΓΙΩΤΗΣ

Ὅπως εἶναι γνωστόν, ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐν τῷ χωρίῳ Μαζαρακίου, εἰς συγκεντρωθεῖσαι εἰς ἐν ἐπιταφίου ἀρχάς, ἀναφέρουν ἐν τούτοις φθάνουν τὴν πλήρη ἀποτροφὴν καθόσον ὁλόκληρον τὸ χωρίον μετεβλήθη εἰς ἐκτάσεις σαρὸν ἐρειπῶν ἐξηφανίσθη, ἐκ τῶν ὑπερτριάκοντα οἰκιῶν αὐτοῦ μόνον δύο—εἰς ἐπιβιωθήσαν καὶ αὐταὶ δὲ εἶναι ἐθόνατον καὶ κατοικοῦνται καθόσον εἶνε ἡμιερειμωμένοι. Τοιοῦτο δὲ δὲν ἀποτελεῖ πλέον δεκνύων τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καταστραφέντος χωρίου.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ παραμένοντες εἰς τὸ ὑπαιθρον ἔχουν ἀναλάβει εἰς καλύβας τάς ὁποίας κατεσκεύασαν προχείρως ἐκ κλάδων δένδρων, διαιρούμενοι δὲ συγκινητικῶς ἀποκαρτεῖ καθ' ἃς οἰκοι διαγωνοῦσιν τὴν κατάστασίν τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐπιμόνων ἐρευνῶν, εὐτυχῶς, ἀπεπιάθη δὴ οὐδὲν θῦμα ὁ ἀνεμος, πράγμα ὅπερ καθιστᾶ ἀναθάρρεσιν μικρότερον τὴν ἀνησυχίαν τῶν ἀτυχῶν χωρικῶν, ἡ ὁποία εἶνε ἠνωγκασμένη ἡ ἀναζητήσουν ἄλλο μέρος ἀρκετὰ κατοικισμόν τῶν, ἀποκαθιστῶντες καὶ τῆς σκέψεως ἀπὸ τὴν τῆς ἐπανεγκαταστάσεώς αὐτῶν εἰς τὸ καταστραφὲν χωρίον καθόσον καὶ τὸ νὰ πληρωθῶν κανεὶς ἀκόμη εἶνε ἐπιθυμῶν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ ἀνεμοθύελλα συνεχίζεται τμηματικῶς ἐπεκτεινομένη.

Ὡς γνωστὸν διὰ τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς ἀνεχώρησαν τὴν ὄψιν καὶ 55' πρωινὴν τῆς ἐνεργείας ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Χρ. Γιώτης μετὰ τοῦ Ἀναπλ. Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος συνταγματάρχου κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ Ἀχαΐας Ἐφθασαν δὲ μέσῳ Λίγιου καὶ Δάφνης μετὰ τετράωρον πορείαν ἀποζευγνῶν ἐκ τοῦ τελευταίου χωρίου, περὶ τὴν 2αν ἀπογευματινὴν τῆς Δευτέρας.

Ἐλίσσῶν ἀμφὶ τὴ ἀφίξει των οἱ κ. Νομάρχης, Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς δύο ἀνωτέρω μηχανικοί, βοηθοὶ μόνοι καὶ ὁ ἀναπλ. Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ τόπου ἀπὸ τοῦ Σαββάτου, ἐπεβόθησαν εἰς τὸ ἔργον τῆς διανομῆς 300 κουβερτῶν καὶ 30 σκηνῶν αἱ ὁποῖαι ἐφυλάσσοντο ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος, ἐπόμενα σχετικῆς τηλεγραφικῆς ἐφοδίας τοῦ κ. Γιώτη πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας. Ἐπὶ τῆς τοῦ πληγέντος χωρίου ἐνεκομήθησαν 300 ὀκάδες ἄρτου, 50 ὀκάδες τυροῦ καὶ ποσότης φακῆς καὶ φασολίων, ἐντὸς τῆς σήμερον δὲ ἢ αὔριον θὰ ἀποσταλῇ καὶ ποσότης ἀλεύρων.

Οἱ κ. κ. Νομάρχης, Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς κλπ., ἐπέτρεψαν χθὲς τὴν ἡμέρα μ. μ. Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις τόσον τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς καὶ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, τὸ χωρίον Κάτω Μαζαράκιον ἀπογίνεον εἰς τὸν τέως δῆμον Φαρρῶν τῆς περιφερείας Καλαβρύτων, εὑρίσκεται ἐν ἀφόρῳ ἀπὸ Κλιτύος καὶ ἄνωθεν ἀκριβῶς χαράδας ὁπόθεν διέρχεται εἰς παρατάσιμος τοῦ ἀνωτέρω. Τὸ χω. ἰον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 40 περίπου χαμηλῶν, κατοικουμένων μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα ἀπὸ τριακόσιοι περίπου οἰκογενείας, ἀνήκουσι κατὰ τὰ μέσα τῆς ἀνοίξεως μετακιοῦν προσωρινῶς εἰς τὸν Μαζαράκιον τὸ ὁποῖον ἀπέχει ὀλίγα χιλιόμετρα ἐκ τοῦ καταστραφέντος χωρίου.

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ εἶναι ἀγρόται καὶ κτηνοτρόφοι καὶ ἀσχολοῦν ἀπὸ τοῦς ἀγρούς χαν.

Ἡ καθίζησις ἔλαβεν χώραν ἀνεκτεῖ διαβρώσεως τῶν τοιχωμάτων τῆς κοίτης τοῦ παραποτάμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐκτίστο τὸ ἔδαφος τοῦ χωρίου. Εἰς κατάστασιν συνέτεινε ὁ σωρὸς καὶ ἡ πτῶσις ραγδαίων βροχῶν καὶ ἡ ἀργιλόδης σύστασις τοῦ ἐδάφους.

Περὶ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ὑπερθεν τοῦ χωρίου καὶ εἰς ὕψος 500 περίπου μέτρων διερράγη τὸ ὄρος, εἰς τὰς κοίτας τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ὁ χωρίον καὶ ἤρχισεν σπαρακτικὸς ἡ κατολίσθησις χωματίνων ὄγκων.

Μετὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο οἱ κάτοικοι ἔσπευσαν νὰ παραλάβουν τὰ κατοικίδια ζῶα καὶ μέρος τῶν ὑπαρχόντων των καὶ ἐξῆλθον τοῦ χωρίου καταλύσαντες εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ ἐντὸς προχείρων καλυβῶν τάς ὁποίας κατεσκεύασαν ἀπὸ κλάδους ἀγριοδένδρων.

Ἡ ὁλικὴ καθίζησις τοῦ χωρίου συνεπληρώθη τὰς πρωινὰς ὥρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ταύτης δὲ προηγήθησαν κατ' ἀραιὰ διαστήματα ἐλαφραὶ σεισμικαὶ δονήσεις.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ καταστροφὴ δὲν περιωρίσθη εἰς τὰς οἰκίας ἀλλὰ παρεσύρθησαν καὶ οἱ ὀλίγοι ἀγροὶ μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων ἀπέζων οἱ χωρικοί.

Ἤδη μετὰ τὴν καταστροφὴν γίνεται σκέψις ὅπως ἐγκατασταθοῦν οἱ κάτοικοι παρὰ τὴν μονὴν Κουνινὰ μικρὸν ἀπέχουσα τοῦ Μαζαρακίου ἢ εἰς τὸ χωρίον Μουρλὰ τῆς Ροδοδάφνης.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

Ὁ Ἅγιος οὗτος ὀνομάζετο ὁ ἐπίνυμον «ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ» καὶ οὐ ἡ ἁγία του καὶ Θαυματουργὸς κάρα σώζεται ἐν τῇ ἐν Καλαβρύτοις Ἱερᾷ καὶ Ἱστορικῇ μονῇ Λαύρας, λαρεύεται καὶ τιμᾶται κοινῶς εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ὡς καὶ εἰς τὴν καθολικὴν τοιαύτην. Ἔζη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε'. αἰῶνος, ἡ δὲ παράδοσις ἀφῆγεῖται ὅτι ὁ ἅγιος Ἀλέξιος, τέκνον εὐγενῶν Ρωμαίων, τὴν νύκτα τῶν γάμων του ἐξῆγκλίσθη ἐγκαταλιπὼν οἰκίαν καὶ πατρίδα, μετέβη εἰς τὴν Ἐδεσσαν, ὅπου ἔζη, ὡς ἐπαίτης.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, ἐμφιλόξενοι ἐπιμόνως τὸν ὁπὸ τοιοῦτον βίον ζῶντα καὶ ἐφιλοξένουν μάλιστα αὐτόν. Μετὰ δεκαπενταετίαν ὅμως ἔτυχε νὰ ἀποκαλύψουν τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ καταγωγήν. Τότε ὁ Ἀλέξιος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρώμην, παρουσιάσθη εἰς τὴν πατρικὴν του οἰκίαν, ὡς ἐπαίτης καὶ ἐζήτησεν ὡς φιλανθρωπίαν μίαν γωνίαν ἵνα παρανέγκῃ. Ὁ πατὴρ του ἐσυρρίστωσε τῷ προσέφερε γωνίαν τινὰ εἰς τὴν ὁποίαν ἔζησε δέκα ἔπτὰ ἔτη ἄγνωστος ὑπηρέτων πολλάκις περιφρονούμενος καὶ ὑβριζόμενος μάλιστα ἀπὸ τοῦς ὑπηρέτας του.

Ὅτε τέλος ἀπεθίωσεν, ἠκούσθη θεία φωνὴ κράζουσα: «Ζητήσατε τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Εὐφημιανοῦ». Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Πάπας, εἰ ὁποῖοι ἤκουσαν τὴν φωνήν, ἔσπευσον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Εὐφημιανοῦ, ὅπου εὗρον τὸ πτῶμα τοῦ ἐπαίτου καὶ εἰς τὰ θηλάμιά του σημείωμα, δι' οὗ ἐβεβαιοῦτο ἡ ταὐτότης του. Ἡ δὲ παράδοσις δεικνύει τὸ μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἡ οἰκία καὶ ἡ κλίμαξ αὐτῆς, κάτωθι τῆς ὁποίας ἐκοιμᾶτο ὁ Ἀλέξιος.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ ἑορτάζει τὴν μνήμην του τὴν 17ην Μαρτίου, πρὸ πάντων ἡ Ἀγία Λαύρα, ἡ κατέχουσα εἰς τοὺς κόλπους της τὴν θαυματουργὸν Ἁγίαν του κάραν, ἑορτάζει καὶ παγηγυρίζει μετὰ πάσης λαμπρότητος τὴν ἑορτὴν ταύτην καὶ εἰς ἣν εἰσρέουσιν οἱ προσκυνηταὶ μετ' εὐλαβείας εἰς προσκύνησιν. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τὸ ἱερὸν κειθαυμάσιον λείψανον τοῦ Ἁγίου μὲ ἐπίσημον καὶ ἐπιθλητικὴν, ὡς ἐμπρέπει, συνοδεῖαν ἱερομονάχων καὶ ἱεροδιακόνων τῆς Μονῆς, κατέρχεται εἰς τὰ Καλάβρυτα καὶ ἀναστρέφει εἰς τὴν θέσιν «Καλαβρυτινὴ» ἔνθα περμένει ἕως ὅτου ἀπαγγεῖ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, φανῶν καὶ ἐξαπτερύγων κατέρχονται εἰς ὑπάντησιν ἐπίσημον, φθάνουν ψάλλοντες εἰς τὴν Μητρόπολιν, γίνεται ἡ συνήθης λειτουργία ὑπὸ τῶν ἐφημερίων καὶ μετὰ ταύτην ψάλλεται ὁ ἁγιασμός, δι' οὗ ἁγιάζονται οἱ ἐκκλησιαζόμενοι πιστοί καὶ εἶτα γίνεται ἡ πρὸς τὴν Μονὴν ἄνοδος τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν μοναχῶν.

Ἀρχιμ. ΔΑΜΑΣΚ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΦΗΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ὁ Νομάρχης κ. Γιώτης κατὰ τὴν εἰς Μαζαράκι μετάβασίν του διελθὼν ἐκ διαφόρων Κοινοτήτων εἶρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπαίθρου χώρας τοῦ νομοῦ μας. Τὸν κ. Γιώτην ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὴν εἰς Δάφνην διανυκτέρευσίν του οἱ πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων ὡς καὶ ἐπιτροπεῖς καὶ οἱ ὁποῖοι διεδήλωσαν τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔργον τῶν ὑπαρχόντων κοινῶν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ἀγροτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἐν ἀγάπῃ ἀρμονικὴν συνεργασίαν μεταξὺ ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν.

Ἡ «Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος, ἐκφραγάνωσεν ἐσχάτως, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς ἐκθέσεως τῆς Λειψίας, μίαν συγκέντρωσιν ὑπὸ τὸ σύνθημα «Θέλησις πρὸς διεξαγωγὴν διεθνοῦς ἐμπορίου», Ἀπὸ τὸν λόγον ποὺ ἐξεφώνησε κατ' αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς ἀποσπῶμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα.

«Ὁ πρῶτος σκοπὸς πάσης οἰκονομικῆς πολιτικῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ ἐξυγίανσις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Μόνον μὲ δάσυν τὴν ὑγιᾶ, ἄλυσ ἐπωφελὲς διεθνὲς ἐμπόριον. Πιστεύομεν, ὅτι ἡ σήμερον παρατηρουμένη ἀνωμαλογνησις τόσον τῶν διαφόρων ἐθνικῶν οἰκονομιῶν ὡς καὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχέσεων θὰ εἶναι μακροπρόθεσις διαρκείας ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν καὶ ἐφήμερον ἀνθηρότητα τῶν ἐτῶν 1928-29 ἐὰν ἐπιτυχθῇ νὰ κατανικηθῶσιν αἱ καταστρεπτικαὶ διεθνεῖς δυνάμεις, αἱ ἐγθρικαὶ πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

«Πρὸ παντὸς ἀπεμακρύνθη, εὐτυχῶς, μία ἐπικίνδυνος διαταραχὴς τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας, εἰς ἣν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐπελθοῦσα μετὰ τὴν φυθηβόρον τρόπον ἐπεκείνην τοῦ 1928-29: ἡ σπλαδικὴ ἐργασία ἡ μᾶλλον «ἀγγαρεία» τοῦ ἀόπλου καὶ ἀνοχύρου γεφμανικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία εἶχε κοτασταθῇ ἀλας τὰς ἀγορὰς καὶ ἄλας τὰς ἀξίας. Τὰ ὠφελήματα ποὺ ἀπεκόμισαν τὰ κράτη, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξηναγκάσθημεν νὰ πληρώνωμεν ὑπερόγκους πολεμικὴς ἀπεχθείας, ὑπῆρξαν ἀρκετὰ ἀλίγα. Ἡ δὲ κατόρχης ὑπὸ τῆς γερμανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς παραφροσύνης ἐκείνης ἀπεδείχθη ὡς ἐξυπαντικὸν φάρμακον διὰ τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν.

«Ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς Γερμανίας ὄχι μόνον προηγήθη χρονικῶς τῆς ἀνορθώσεως ἄλλων μεγάλων χωρῶν, ἀλλ' ὑπερέβαλε ταύτην σημαντικότατα καὶ εἰς ἔκτασιν. Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ηὐξήσεν, ἀπὸ τοῦ 1932 μέχρι τοῦ 1936, ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ 40 ο)ο ἐν Ἀουηβίᾳ κατὰ 50 ο)ο καὶ μόνο ἐν Ἰαπωνίᾳ περισσότερον, ὅηλ. κατὰ 55 ο)ο ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ ηὐξησε κατὰ 100 ο)ο περίπου, ἤτοι ἐξιπλασιάσθη. Ἡ δὲ συμμετοχή μας εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον ὀδδόλως παγκοσμιονίσθη ἀπὸ τὴν συστηματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας μας. Εἶνε, ἀνυθέτως, ἡ συμμετοχὴ αὕτη σήμερον μεγαλειτέρα τῆ 1928 καὶ τῷ 1929. Δὲν δύναται ἐπομένως νὰ ἰσχυρισθῇ εἰς ὅτι ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἶναι μία πολιτικὴ τοῦ ἀπομονωτισμοῦ ἀπὸ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον ὅσον καὶ ἡ ἐν γένει ἀνόρθωσις τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἐπεσεύχθησαν χωρὶς τὴν παρεμπόρλν ἀλλαγὴν τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς μας. Λέγων τοῦτο, δὲν θέλω νὰ κρίνω τὰ νομισματικὰ μέτρα ἄλλων κρατῶν. Καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν του πολιτικὴν εἶνε κάθε ἔθνος ἐλεύθερον καὶ δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του εἰς κανένα. Ἀς ἐλπίσωμεν μόνον, ὅτι ἡ ἀντιλήψις αὐτὴ θὰ ἐπικρατήσῃ γενικῶς πρακειμένου καὶ περὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομικῆς πολιτικῆς».

«Δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ὁμιλῇ περὶ διεθνοῦς οἰκονομικῆς εἰρήνης, ἐφ' ὅσον μαίνεται ἔβνας διεθνὴς νομισματικὸς πόλεμος. Ἀφίνομεν εἰς ἄλλους τὴν προτεραιότητα διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῶν νομισμάτων, ἐὰν αὕτη εἶναι σήμερον πράγματι δυνατή, μολονότι θὰ συνέφερε καὶ εἰς ἡμᾶς μία τοιαύτη σταθεροποίησις. Τὸ ἐθικὸν μας νόμισμα εἶνε, πάντως σταθερόν. Εἶνε σήμερον τὸ ἰσχυρότερον καὶ τὸ μᾶλλον συγχρονισμένον νόμισμα τοῦ κόσμου. Ὁ μυστικισμὸς τοῦ χρυσοῦ ἔχει παρέλθῃ δι' ἡμᾶς. Ἡ γερμανικὴ ἐθνικὴ οἰκονομία ἀπέδειξεν, ὅτι δι' ἕνα οἰκονομικὸν ἐργανισμόν, διεθνυνόμενον μὲ πρόγραμμα ἐνιαῖον καὶ μὲ τὴν σταθερὰν συλλογικὴν θέλησιν ἑνὸς ἠνωμένου λαοῦ, εἶνε κάλλιστα δυνατὸν νὰ ὑφίσταται καὶ χωρὶς χρυσόν. Ποῖος θὰ ἐπίστευε τοῦτο πρὸ δίκτυον ἐκείνη ἐτῶν; Ἡ ἐκθρόνισις τοῦ χρυσοῦ ἠτο διὰ τὴν Γερμανίαν τὸ αὐγὸ τοῦ Κολόμβου!.. Τὸ γερμανικὸν νόμισμα εἶνε αὐτόνομον καὶ βασίζεται μόνον ἐπὶ τῆς ἐργασίας καὶ παραγωγῆς τοῦ ἔθνους.

Ἡ ΕΣΩΤΕΡΙΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων ἐργατῶν ηὐξησεν ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ 1932 κατὰ 35 ο)ο, ἀνάλογος δὲ εἶνε καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀνελθόσα εἰς 33 ο)ο. Ἡ κατανάλωσις εἴδων πρώτης ἀνάγκης ηὐξησε κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, πράγμα τὸ ὁποῖον καταδεικνύει σαφῶς τὴν φυσιολογικὴν ἐξυγίανσιν τῆς οἰκονομίας μας. Τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀζμων καὶ κοινοτήτων ὡς καὶ τὰ κεφάλαια τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας ἀναπτύσσουν ἐπίσης ἐυνοικὸν. Ἡ χρηματαγορὰ μας εὑρίσκεται εἰς ἐξαίρετον κατάστασιν. ὁ τὸ καθημερινὸν κατάλογος τῶν τιμῶν τῶν χρεωγράφων μας θὰ εἶναι ὑψηλόμενος κάτω τὸ ἀξιοζήλευτον δι' ἀρκετοὺς οἰκονομολόγους ἄλλων χωρῶν.. Ἔχομαν τὴν πεποίθησιν, ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχει χώρα εἰς τὴν ὁποίαν, ζοποθετούμενα, ἰδιωτικὰ κεφάλαια νὰ εἶναι τόσον ἀσφαλῆ ὅσον εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἡ δὴ ἐξέλιξις δὲν δεικνύει οὔτε ἐν σημεῖον κινδύνου ἢ ὀποτ-οπῆς. ἐφ' ὅσον θὰ ἀπεπυγχάνομεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν σταθεράν μας θέλησιν πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

«Οἱ Βρετανοὶ ἐξέλαβαν μαί ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ εἴμεθα μὲν ἠξιέρεσι θεωρητικοί, ἀλλὰ δὲν ἐπιτυχάνομεν ἐν τῇ πράξει. Εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν, προηγήθημεν μὲ τὴν πραγματικότητα τῆς πλήρους σχεδὸν παροχῆς ἐργασίας εἰς τὸν λαόν μας καὶ τὴν ιανίμιν ἐξαφανίσεως αὐτῆς διὰ τὸ μέλλον, πάσης θεωρητικῆς συζητήσεως ποὺ διεξάγεται ἀπὸ ἐκεῖ εἰς ἄλλας χώρας. Σήμερον ἐγκεῖ πλέον ἀναγνωρισθῇ γενικῶς, ὅτι τὸ οὐσιῶδες εἰς μίαν ἐθνικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν δὲν εἶνε οἱ ἀλάφροι χειρισμοὶ διὰ τὰ ἐπιτόκια, τὸν ὄγκον τῶν πιστώσεων ἢ, τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας ἀν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ χρυσοῦ, ἀλλ' ὅτι τὸ πᾶν εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχηγίας ἑνὸς λαοῦ σταθερῶς ἐφαρμοζομένη ἀπόφασις ὅπως χρησιμοποιήσαι ἀλλακόπως καὶ συστηματικῶς ἡ ἐργασία ἄλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια τοῦ Προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατείας καθὼς καὶ τὸ τερατῶον πρόγραμμα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως παρουσιάζουν, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἀναμφισβήτητον ὁμοιότητα μὲ τὰ μεγάλα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ὁ Φύρερ θέσεον εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῶν ἐτῶν τοῦ Τεσσαρεσοῦς Σχεδίου.

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«Οἱ ὀπαδοὶ τῆς «συλλογικῆς ἀσφαλείας» καὶ τῆς συλλογικῆς οἰκονομικῆς ἐνωγνωρίσεως, ἀλλὰ καὶ ὀπαδοὶ συγχρόνως τῆς συλλογικῆς... ἀνικανότητος πρὸς δράσιν συνειθίζουν νὰ παριστοῦν τὰ ἐξοπλιστικὰ προγράμματα τῶν διαφόρων κρατῶν ὡς καθαρὰς οἰκονομικὰ μέτρα πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους. Ἡ ἀνεπίληψις αὐτὴ εἶνε ἐσφαλμένη. Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ, πάντως, δὲν ἠρχίσαμεν τὴν ἐπανεξοπλισιόν μας, ἐπειδὴ δὲν εἴχομεν νὰ δώσωμεν ἄλλην ἀσχολίαν εἰς τοὺς ἐργάτας μας, ἀλλὰ διότι χωρὶς τὴν δημιουργίαν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τὴν δι' αὐτῶν προστασίαν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας μας θὰ ἤτο ἀδύνατος καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐδοκιμήσις καὶ ἐν γένει ἡ ἀπερίσπαστος ἐργασία τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

«Ἡμεῖς δὲν εἰμεθα δεδεῖς οἱ ἀφοπλίσαντες πρὸ ἐτῶν τὴν Γερμανίαν, ἐνῷ ὁ λοιπὸς κόσμος διεκτῆρει καὶ μᾶλιστα ηὐξανεν ἔτι περισσότερον τὸν ὁπλισμόν του! Δὲν ἠπαλοιμεν, συνεπῶς, ἡμεῖς ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑφ' ἡμῶν ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας δὲν εἴχομεν οὔτε «τηλεβόλα» οὔτε «βόυτουρον» καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ φροντίσωμεν κατὰ πρῶτον διὰ σηλεβόλα, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀφαιρέσουν μίαν ἡμέραν πολὺ προσεχῆ, τὸ βούτουρον ἀπὸ τὸ ψωμί μας... Ἀπορεύτμεν ὅμως ἡμεῖς νὰ ἐξετάζωμεν κατὰ πόσον οἱ ἐξοπλισμοὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν εἶναι οἰκονομικῶς συμφέροντες δι' αὐτά ἢ ὄχι καὶ προσδόκιμον τὴν ἀρχήν, ὅτι κάθε ἔθνος δικαιοῦται ν' ἀποφασίζῃ μόνον του πόσα χρήματα πρέπει νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ τὴν ἀρχαίαν ἀκεραιότητα τῶν ἐδαφῶν τῆς ἐθνικῆς ἑστίας, ἐὰν ἀκεραιοῦται ἡ ἐθνικὴ ἑστία καὶ ἡ ἀκεραιότητα τῶν ἐδαφῶν αὐτῆς.

«Ὁ κ. Νομάρχης ὁμιλῶν σχετικῶς εἶπεν ὅτι ἐὰν τὴν ἐπαφῆς του μετὰ τῶν χωρικῶν διεπίστωσεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου χώρας εἶναι ἐθθουσιασμένοι ἐκ τῆς γενικῆς ἀνορθωτικῆς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, πιστεύουν δὲ ἀκραδάντως εἰς τὴν ταχεῖαν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου της.

ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ο ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΤΟΥ 1937

ΩΣΟΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΗΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΛΟΥΜΑ

ΓΛΕΝΤΙ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ

Ἡ ἐφετινὴ ἀπόκρεω, πρέπει νὰ ἀποχαρακτηρίσῃ, πῶς πέρασε ἐν γενικῇ εὐθυμίᾳ καὶ χαρᾷ. Ὁ καθένας ἀπὸ τὸν συμπολίτας μας μὲ τὰς δυνάμεις ποὺ διέθετε, μπόρασε νὰ ἀναπτυχθῇ ὅπως ἐνόμισε καλλίτερα, σεὶς ἀποκρεάτικας ἀπαιτήσεις.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ ἂν λεχθῇ ὅτι ἀπὸ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἡ ἐφετινὴ ἀπόκρεω διεδεδίκησε τὰ πρωτεῖα στὴ διασκέδαση καὶ στὸ ξέφάνωμα.

Οἱ χορεὶ ποὺ ἐδόθησαν, κατὰ τὸ μεγαλείτερο ποσοστὸ ἐπέτυχαν ἀπόλυτας, πράγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ λεχθῇ καὶ γιὰ τὰ πρόσφατα παραμένα χρόνια. Σ' αὐτὸ βέβαια συνέβαλαν καὶ ὁρισμένες προϋποθέσεις, ὅπως εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῶν τιμῶν τοῦ ἀπροείου μέχρι πάρσι κυλιείου, ἡ κατάργησις τῶν λαχείων καὶ οἱ σχετικὰς ἀλυτάρεσι χορεὶ ποὺ ἐδόθησαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα χρόνια.

Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ ὅτι ἐφέτος ἐδόθησαν ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων χορῶν τοῦ «Δημοτικοῦ» καὶ τοῦ «Πανθέου» καὶ πολλοὶ ἄλλοι σὲ πρόχειρα σαλόνια, κατθὸς καὶ ἀρκετὰς ἐπιαρίδες καὶ χρεωπιὰς συγκεντρώσεις στὰ καλὰ Πατρινὰ σπήτια τῆς πόλεώς μας, χωρὶς νὰ ἐξαιρέσουμε καὶ τὰ μικρογλεντάκια καὶ ξεφαντώματα τὰ ὅλας σχεδὸν τὶς ταβέρνες τῆς Ἀπάνω καὶ Κάτω πόλεως, ποὺ ἄλα αὐτὰ μαζὶ προσέθεσαν ξεχωριστὰ χαρούμενη νότα στὸν ἀορτασμὸ τοῦ ἐφετινοῦ καρναβαλιοῦ στὴ πόλη μας.

Ἐβαίτερα πάλι πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐξαιρετικὴ ψυχολογημένη ἀπόφασις τῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐπιτρέψουν ἀκωλύτως τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐθθουμᾶς τῶν πολιτῶν, γεγονὸς ποὺ συνέβαλε ἐνθουσια